

Iktatószám

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

708

Szerző

Cím Az új „Városi Múzeum”

Idő

1912 11

Forrás: Világ

Személy

Ep.

1912 XI/17

Helyszám

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Oldalsz.

Az új „Városi Múzeum”

Budapest, november 15.

Az újságokat kedvelőknek ismét érdekes elhatározással kedveskedett a főváros. Ugy találták, hogy a Székesfővárosi Múzeum ligeti pavillonja kicsi már ahhoz, hogy benne a fővárost érdeklő régészeti anyagot méltóan el lehetne helyezni. Ezért halaszthatatlan orvoslásra van szükség. Az «orvoslás» azonban, sajnos, nem olyan, hogy akárki meggyógyulna tőle, de legkevésbé a haldokló Fővárosi Múzeum. A városházán — nem tudni, kinek a fejében — fogamzott meg az a terv, hogy az «Országos Képzőművészeti Társulat»-tól hárbe kell venni a múzeum céljaira az Andrássy-úti régi Múcsarnokot.

Mit jelent ez? Hát bizony harmincötezer korona évi bért és hatvanötezer korona tatarozási összeget. Ez tíz évre, ameddig a bérleti szerződés szólna, 415 ezer korona. Hogy ezt az összeget másra is föl lehetne használni, azt rögtön látni fogjuk. Elsősorban ki kell emelnünk, hogy a régi Múcsarnok korántsem elegendő ahhoz, hogy hajlékot — még hozzá méltót — biztosítson egy fejlődő, fejlődésre képes múzeumnak. A helyiségek kicsinyek — alig valamivel tágasab-

bak, mint a városligeti múzeum-helyiségek — és minthogy festmények befogadására épült az épület, nem találjuk meg azokat a minimális kellékeket, amelyeket egy elsőrangú múzeum sohasem nélkülözhet. Egy múzeum tűzbiztonsági kellékei is mérően mások, mint egy képtáré és így ebből a szempontból sem helyeselhető e választás. Sokkal célszerűbb lenne, ha a ligeti pavillont, amely utóvégre határozottan múzeális célokat szolgált eredetileg is, ki lehetne bővíteni.

Erre a célra elegendő lenne az a 415.000 korona, amelyet igazán csak kidobnak a mai terv szerint. Véletlenül a múzeum elhelyezése olyan, hogy a kibővítés könnyen eszközölhető. A Gerbaud-pavillon áthelyezése — esetleg mai helyén megszüntetése — utóvégre nem jelent olyan csapást, amely pótolható ne lenne. Nem indoktalan az a kérdés, hogy mit csinálnának a kiürített múzeummal, ha életbe lépne a mai terv. Talán lerombolnák? Hogy őszinték legyünk, be kell vallani, hogy a város ilyesfélére egy pillanatig se gondol. Csak nem akar valamelyik városatya azon a helyen vadaspavillont, vagy hasonló «közhasznú» szociális intézményt létesíteni? Ki tudja? Ha már tervről van szó, miért nem gondolkodnak előlött a javaslat fölött, amelyet annak idején Nemes Marcell tett, aki hajlandó lett volna — a Városi Képtár számára — világhírű gyűjteményének egy

részét átengedni. Természetes, hogy ilyen adományokat csak úgy lehet tenni, ha az illető biztosítva érzí képeinek jövőjét is. Erre a célra csak alkalmasabb a régi Múcsarnok épülete.

És még egyet! Miért nem választják el most már véglegesen azt a két szerencsétlenül összenőtt ikermúzeumot, t. i. a Székesfővárosi Múzeumot az Aquincumi Múzeumtól? A kettőnek egymáshoz semmi köze sincs és mégis kénytelenek együtt lenni. Utóvégre itt nem lehet érzelmi momentumokról szó. Dr. Kuzsinszky Bálint van annyira tudós és belátó ember, hogy meg tudja ítélni, hogy az nem jelent számára degradálást, ha a két múzeum elválasztásával ő minden idejét és tudását az általa alapított és kiverkedett «Aquincumi Múzeum»-nak szenteli.

Már évek óta ígérgetik, hogy a mai szük és alkalmatlan Aquincumi Múzeumot, ha nem is építik újra, legalább két szárnyal ki fogják bővíteni. Persze ez a kibővítés még mindig csak papírosan van meg. Épp így kicsinyes krajcároskodás, hogy a hónapokkal ezelőtt elfogyott katalógusokat, fedezet hiányában, nem tudják újra nyomtatni. Illő volna, ha a főváros tudatában lenne ez irányú kötelességeinek is és nem hallgatna pár anyagilag érdekelt városatyának esetleg jóindulatú, de semmiesetre se illetékes tanácsára.

alt